

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ד ע"ב

תקונא שתין ותרין · תקונא שתין ותלת

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אֲתָמֵר בֵּיה (שמות כב ה) כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמִצָּאָה קוֹצִים וכו', וּבִהְיוֹא זְמַנָּא וְהָיָה כְּצַדִּיק
כְּרָשָׁע (בראשית יח כה), וּבִגְיִין דָּא אֵית לֵיה לְבַר נֶשׁ בְּהֵהוּא זְמַנָּא לְאַתְמָרָא
וּלְאַתְכִּסְיָא, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוּ, דְּבִהְיוֹא זְמַנָּא יֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, וּבִגְיִין דָּא (שם)
וְאִירָא כִּי עִירוֹם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, וּבִמְאִי נִסְתָּר בְּרֵשׁ מְאֲלִין דִּינִים וְקִטְרוּגִין דְּלֹא שְׁלִטִין
עֲלֵיהּ, בְּתִיּוּבָתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים צא א) יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן, דָּא אִימָא דְאִיהִי
סִתְרָא, עֲלִיּוֹן מְנַה דָּא חֲכָמָה, דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֱלֹא בְּה', בְּצִל שְׁד"י יִתְלַוֵּן (שם) דָּא
אִימָא תַתָּא, (נ"א עלאה) צִל דְּשְׁד"י דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּאֲתָמֵר בֵּיה (שם לט ז)
אַךְ בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְדָא שְׁכִינְתָּא תַתָּא, דְאִיהִי צִלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלֵיהּ
אֲתָמֵר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמוֹ מִמֶּשׁ דָּא שְׁכִינְתָּא,
צִלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמִדָּה דִּילֵיהּ בְּשַׁעוֹר דִּילֵיהּ דְּלֹא אוֹסִיף וְלֹא גָרַע, מֵאִי הָאָדָם
דָּא שְׁכִינְתָּא, (נ"א דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא).

תקון ששים ושנים, בראשית, שם כ'ת, שם א'ש (שם אשרי). באותו זמן הסתלק הקדוש ברוך הוא משכינתו ונשארה בת יחידה, זהו שכתוב איכה ישבה בדד, וסוד הדבר - ויקרא יהו'ה אלהי'ם אל האדם ויאמר לו איכה, איכה כ'ה? אמר לו, אף על גב שגרמת לכל זה ועשית פרוד באותיות שהסתלק י' מה, ו' מה, ונשארה השכינה למעלה יחידה, והשכינה למטה יחידה, משום כך ויאמר לו איכה, איכה כ'ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגלל זה ואירא כי עירם אנכי ואחבא. ועוד ואחבא, סוד הדבר - ערום ראה רעה ונסתר, מה הסתירה של האדם? אלא בא תראה, בזמן שיש רשות למשחית להשחית, נאמר בו כי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובאותו זמן והיה כצדיק כרשע, ומשום זה יש לאדם באותו הזמן להסתתר ולהתכסות, שלא ימצא ביניהם, שבאותו הזמן יש נספה בלא משפט, ומשום זה ואירא כי עירם אנכי ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים והקטרוגים שלא ישלטו עליו? בתשובה. זהו שכתוב ישב בסתר עליון, זו האם שהיא סתר, עליון ממנה זו חכמה שלא נודעת אלא בה'. בצל שד'י יתלונן, זו האם התחתונה (העליונה), הצל של שד'י שהוא אות ברית קדש, שנאמר בו אך בצלם יתהלך איש, וזו השכינה התחתונה, שהיא צלמו של הקדוש ברוך הוא, ועליה נאמר ויקרא אלהי'ם את האדם בצלמו, בצלמו ממש, זו שכינה, צלמו של הקדוש ברוך הוא, במדה שלו, בשעור שלו, שלא הוסיף ולא גרע. מה זה האדם? זו שכינה. (זה העמוד האמצעי)

טקסט התיקונים

אמר רבי אלעזר והא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויקרא יהו'ה את האדם, מאי אלהי'ם אלא שכינתא אתקרי אלהי'ם, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת בכר נש אתמר ויקרא אלהי'ם את האדם בצלמו, בדיוקנא דשכינתא, ועל ההיא נשמתא אתמר אך בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר

נִשְׁמָתָא לָא יָכִיל לְאַתְנַעְנַעָא. אָמַר לֵיהּ, בְּרִיךְ בְּרִי לְעִתִּיק יוֹמִין, וּבְרִי כָּל מָאן דְּפָגִים הֵאֵי דִּיּוֹקְנָא, כְּאֵלוּ מִמַּעַט אֶת הַדְמוּת, וְשְׂכִינְתָא לָא שְׂרָיָא תַּמָּן, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא שְׁלִטִין עָלֵיהּ כָּל מְקַטְרָגִין מִסְטָרָא דֶּהֱהוּא פְּגִימוּ, וְרָזָא דְמַלְכָּה (דְּבָרִים לֹא יִז) עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקָרְבִי מְצֹאוֹנִי הָרְעוּת הָאֵלָה, הָרְעוּת מְצֹאוֹנִי בְּגִין דְּאַסְתָּלֵק שְׂכִינְתָא מִנִּי דְאִיהִי אֱלֹהֵי י.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי בְּשְׂכִינָה לֹא כְּתוּב בָּהּ בְּרִיָּאָה אֲלָא אֲצִילוּת, וְעוֹד, שְׁהִיָּה לוֹ לֹמַר וַיִּבְרָא יְהוָה אֶת הָאָדָם, מֶה זֶה אֱלֹהֵי'ם? אֲלָא שְׂכִינָה נִקְרָאת אֱלֹהֵי'ם, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׁנַתְנָה בָּאָדָם, נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהֵי'ם אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּדְמוּת הַשְׂכִּינָה, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה נֶאֱמַר אֵךְ בְּצִלְמִי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, שְׁהָרִי בְּזִמְנֵי שְׂמִסְתָּלֵקֵת הַנִּשְׁמָה מִן הָאָדָם, אֵינִי יָכוֹל לְהַתְנַעֵנֵעַ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ בְּנֵי לְעִתִּיק הַיָּמִים, וּבְנֵי, כָּל מִי שְׁפּוֹגִם בְּדְמוּת הַזֹּאת כְּאֵלוּ מִמַּעַט אֶת הַדְמוּת, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה שָׁם. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן שׁוֹלְטִים עָלָיו כָּל הַמְּקַטְרָגִים מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הַפָּגֶם, וְסוֹד הַדְּבָר - עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקָרְבִי מְצֹאוֹנִי הָרְעוּת הָאֵלָה, הָרְעוּת מְצֹאוֹנִי מִשּׁוּם שְׁהִסְתָּלֵקָה הַשְׂכִּינָה מִמִּנִּי שְׁהִיא אֱלֹהֵי י.

טקסט התיקונים

◆ תקונא שתין ותלת ◆

בְּרִיאשִׁית בְּרָא אֱלֹהֵי'ם, מֵאִי אֱלֹהֵי'ם מִי אֵלָה, וְעַל הֵאֵי מִי אֲתָמַר (בְּרִיאשִׁית ג יא) מִי הִגִּיד לָהּ כִּי עִירוֹם אָתָּה וְגוֹמַר, אֲשֶׁר צִוִּיתִיהּ (שם), הֵהִיא דְאֲתָמַר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְהֵהִיא דְאֲתָמַר בָּהּ (תְּהִלִּים א א) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֶצֶת רְשָׁעִים, דִּהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים אֲשֶׁת זְנוּנִים, מֵאִי רְשָׁעִים דָּא סְמַא'ל וְנִחָשׁ, הֵהִיא דְאָמַר עָלָהּ פְּרָעָה (שְׁמוֹת ה ב) מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר דְאֲתָמַר בִּיהּ (שם ב ב) אֲשֶׁר

הוצאתיה מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לה, ועלה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרה (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רזא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, ביהו זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בכר נש (דברים כח כ) והיו חייך תלואים לה מנגד, חייך אתקריאת, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, זכאה איהו מאן דקריב לה לגבי בעלה, מאי (נ' א ומיד) קרוב יהו'ה לכל קוראיו וכו' (תהלים קמה יח), דמאן דקרא ליה בשקרא רחוק הוא מניה.

תרגום לעברית

תקון ששים ושלשה, בראשית ברא אלהי'ם, מה זה אלהי'ם? מי אלה, ועל זה מי נאמר, מי הגיד לה כי עירם אתה וגומר, אשר צויתיה. אותה שנאמר בה אשר קדשנו במצוותיו, ואותה שנאמר בה אשרי האיש אשר לא הלה בעצת רשעים, שהיא רשות הרבים, אשת זנונים. מה זה רשעים? זה סמא'ל ונחש, אותה שאמר עליה פרעה מי יהו'ה אשר אשמע בקולו, אשר שנאמר בו אשר הוצאתיה מארץ מצרים, מ'י ודאי, שהיא תשובה, הרפואה לכל החלאים והמכות. זהו שכתוב מ'י ירפא לה, ועליה נאמר ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרה. אשרי הוא מי ששב לבעלה שלה, היא סוד התשובה, שיחזיר וישיב אותה דרגה שהרחיק אותה ממקומה, שיחזיר אותה למקומה ויקרב אותה לשם. באותו זמן ששכינה מרחקת מבעלה, נאמר באדם והיו חייך תלואים לה מנגד, חייך נקראת, זהו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, אשרי הוא מי שמקרב אותה לבעלה. מה זה (ומיד) קרוב יהו'ה לכל קוראיו וכו'? שמי שקורא לו בשקר, רחוק הוא ממנו.

אָמַת א' בְּרִישָׁא דְּאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' בְּאַמְצַעִיתָא, ת' בְּסוּפִיָּה, (נ"א ד' אתוון) עֲשׂוּרָא
דִּילִיָּה יו"ד ה'א וא"ו ה'א אָמַת, דְּאִיהוּ עִישׂוּר דְּאַרְבַּע מָאָה וְאַרְבַּעִין וְחָד, הָא רָזָא
דְּחֻמְשָׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה, בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אָמַת, בְּאוּמָאָה דְּשִׁקְרָא, אֶתְמַר
בֵּיה (דְּנִיָּאֵל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אָמַת אֶרְצָה, מֵאִי אֶרְצָה דָּא שְׂכִינְתָּא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל
מְקִיָּמִין תּוֹרַת אָמַת בְּאוּמָאָה דְּקִשּׁוּט, אֶתְמַר בֵּיה (תהלים פה יב) אָמַת מְאַרְץ תִּצְמַח,
וּבְגָלוּתָא אֶתְמַר (ישעיה נט טו)

אָמַת, א' בְּרִישָׁא דְּאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' בְּאַמְצַע, ת' בְּסוּפּוֹ. (ד' אותיות) הָעֲשׂוּר שְׁלוֹ יו"ד ה'א
וא"ו ה'א אָמַת, שֶׁהוּא עֲשׂוּר שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְאַחַד, הָרִי הַסּוּד שֶׁל חֲמִשָּׁה
וְאַרְבַּעִים מ"ה. בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אָמַת בְּשָׁבוּעָה שֶׁל שִׁקְרָא, נֶאֱמַר בּוֹ
וְתִשְׁלַךְ אָמַת אֶרְצָה. מָה זֶה אֶרְצָה? זֶה הַשְׂכִּינָה, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִיָּמִים תּוֹרַת אָמַת
בְּשָׁבוּעַת אָמַת, נֶאֱמַר בּוֹ אָמַת מְאַרְץ תִּצְמַח, וּבְגָלוּתָא נֶאֱמַר וְתִהִי הָאָמַת נְעֻדְרַת, וְהַשִּׁקְרָא
שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, (ובזמן שמתקן האמת ומתעלה למקומו, נמחה השקר מן העולם. זהו
שכתוב שפת אמת תכון לעד, כוננת לא כתוב, אלא תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה
לשון שקר, מה זה אמת, ' העמוד האמצעי, שכינתו תורת אמת היתה בפיהו), וּמִי
הַשִּׁקְרָא? זֶה סְמָא"ל, בְּזִמְנָא שֶׁשׁוֹלֵט הָאָמַת, עוֹבֵר הַשִּׁקְרָא מִן הָעוֹלָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.